

[Finansministeren.]

indstilling, naar det drejer sig om Indstillinger vedrørende Vurderingsformænd. Det er jo ikke altid, man respekterer dem, heller ikke efter Landkommunalloven, hvis den var saaledes, at man kunde kræve Forholdstalsvalg gennemført. Jeg skal komme til det senere og vise, at Amtsraadsflertallets demokratiske Indstilling ikke er saa overvældende.

Naar man i Aalborg er saa indigneret over, at Amtsraadets Selvstyre er krænket, og den ærede Ordfører gør sig til Talsmand derfor, saa vil jeg gerne med Formandens Tilladelse oplæse et Par Linier af et Avisudklip fra et Aalborg-Blad, som en Mand har sendt til mig. De lyder saaledes:

„Hellum—Hindsted Herreders Afholdskreds' Repræsentanter, samlet til Møde i Als den 11. November, udtaler sin dybeste Haarme over, at Overbevillingsnævn og Amtsraad fuldstændig ignorerer det kommunale Selvstyre i Bevillingsspørgsmaal ved at give Bevilling til Spiritusudskænkning i Als.“

Og den paagældende slutter sin lille Artikel med at sige:

„Til Slut kun dette: Aalborg Amtsraad, fej for jer egen Dør!“

Det har ikke nogen direkte Forbindelse med det foreliggende, men naar man er saa højt oppe med at tale om Selvstyre, saa vil jeg dog nævne dette, der viser, at det gode Flertal i Aalborg Amtsraad ikke respekterer Selvstyre over for Kommunerne. (*Christmas Møller*: Det skal de vel heller ikke). Det maa de selv om, men saa er der jo ikke saa megen Anledning til at kritisere saa stærkt.

Den ærede Ordfører mente, at jeg som Formand for Købstadforeningen nok skulde vide at varetage Selvstyrets Interesser. Jeg mener ikke, at jeg har krænket Selvstyrets Interesser her. Saaledes som Loven er affattet, er det Ministeren, der har Ret til at udnævne den paagældende. I denne Forbindelse vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Pürschel for den Tale, han holdt her. Selv om han jo i nogen Grad vilde stive Ordføreren af, saa var det dog ganske klart og tydeligt efter hans Ord, at Ministeren ikke havde krænket Loven, fordi Loven efter det ærede Medlems Mening er uklar paa dette Omraade. Jeg har ikke noget at beklage mig over i det Forsvar, som det ærede Medlem Hr. Pürschel i Virkeligheden førte for mig. Det ærede Medlem mente, at der var en Svaghed deri, at Skattedepartementet anmoder om at faa indstillet 3, idet der deri maatte ligge, at saa blev en af de 3 udnævnt. Jeg er slet ikke uenig med det

ærede Medlem i, at det er uheldigt, at der kun er anmodet om 3. Det er gammel Praksis, og man har aldrig fra noget Amtsraads Side protesteret mod, at Ministeriet udnævnte en, der var indstillet uden for de tre. Det er først nu, det sker, i Anledning af de forestaaende Amtsraadsvalg. Da der senere blev rettet Henvendelse til et Amt om at gøre Indstilling, blev der skrevet „mindst 3“, og det vil ogsaa ske i Fremtiden, saaledes at der bliver Plads for Mindretalsindstillingerne, for saa vidt Amtsraadene ikke benytter deres Magtstilling til at hindre, at Mindretalsindstillingerne kommer med — og det er jo det, der er sket i det foreliggende Tilfælde.

Det ærede Medlem siger, at et Forslag er ikke det samme som en Indstilling. Jeg maa dertil sige: Hvad skal et Mindretal gøre mere end bringe Kandidater i Forslag, kræve det tilført Protokollen og kræve det medindsendt til Ministeriet. Hvis det ikke er en Mindretalsindstilling, saa er jeg noget desorienteret med Hensyn til, hvad en Mindretalsindstilling er.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte saa om, at man skulde søge at gaa den Vej, at Mindretallet kunde kræve Forholdstalsvalgmaaden gennemført ved disse Indstillinger. Ja, men hvis et Flertal ikke vil, hvad skal saa et Mindretal gøre? Det ærede Medlem nævnte, at her var et Mindretal, i det ene Tilfælde paa eet Medlem og i det andet Tilfælde paa to Medlemmer. Jeg har et andet Tilfælde, som kun ligger et Par Aar tilbage i Tiden, hvor der i et Amt skulde udnævnes en Vurderingsformand. Skyldraadet der bestaar af 5 Repræsentanter. I dette Amt er der ikke mindre end 5 Købstæder med tilsammen nogle og fyrretyve Tusind Indbyggere foruden store bymæssige Bebyggelser. De 4 Vurderingsformænd, der var, var alle sammen Gaardejere. Til den ledige Plads blev der af et Flertal paa 8 Medlemmer i det paagældende Amtsraad indstillet 3 Gaardejere, medens et Mindretal paa 5 Medlemmer foreslog en Haandværksmester. Det var netop i en Vurderingskreds, hvor der laa en Købstad paa 15 000 Indbyggere. Flertallet i Amtsraadet nægtede at tage denne Repræsentant med og indstillede kun de 3; man vilde ikke anerkende Forholdstalsvalgmaaden. Se, naar det er Tilfældet, saa kan det jo ikke nytte at henvise til, at man bør kræve Forholdstalsvalgmaaden gennemført.

Der tales om et stort Flertal. I dette Tilfælde var det jo nu ikke særlig stort Flertal, 8 mod 5, Amtmanden var vist blandt de 8 Medlemmer; han har selv-